

Kr. Der er, saa vidt jeg ved, ikke noget Land i hele Verden, lad os hellere sige Jordkloden, hvor man er saa generøs overfor Skibsfarten som i Danmark — de andre Lande indkræve tværtimod meget store Beløb til deres Fyr- og Vagervæsen. Gaar et dansk Skib paa ca. 6000 Tons ind i Göteborg Havn, maa det erlægge ca. 700 Kr. i Fyrpenge, og gaar et lignende Skib ind i en af Storbritanniens Havne, maa det erlægge ca. 25 £ eller ca. 500 Kr. i Fyrafgift. Hvis det gaar til Hamborg, Rotterdam, Antwerpen, Genua, Honkong eller en japansk Havn, maa det svare et lignende Beløb i Fyrpenge, og de ere i adskillige Lande endnu højere end dem, jeg her har nævnt. Gaar Dampskibet „Hellig Olav“ med fuld Last fra New York til Christiania og kaster al sin Last i Land der, betaler Det Forenede Dampskibsselskab ca. 5,000 Kr. i Fyr- og Havnepenge i Christiania. Men hvis den nye norske Amerikalinie, hvis den bliver etableret, vil afsende en lignende Damper fra New York til København med en tilsvarende Last som „Hellig Olav“'s, siger man her i Danmark: Værs go', I sejle gratis gennem vore Farvande, vi belyse dem for jer og kræve kun en Afgift i Havnepenge af ca. 1,000 Kr., altsaa kun $\frac{1}{5}$ af det, der forlanges i Christiania.

Danmark er sikkert det eneste Land, som stiller sig saa generøst overfor Skibsfarten. Vi gøre det jo ganske vist ikke helt godvilligt, idet denne Fritagelse for Fyrpenge, Vagerpenge og Afgifter til Redningsvæsenet o. s. v. stammer fra Ophævelsen af Øresundstolden i 1857. Det er nu ikke min Mening her at ville komme langt ind paa Spørgsmaalet om Øresundstoldens Ophævelse. Ærede Medlemmer, som interessere sig herfor, kunne finde udmærkede Oplysninger i en lille fortræffelig Afhandling af Generaldirektør Rubin i Historisk Tidsskrift for 1905 sidste Halvdel, og selve den Traktat, der blev afsluttet mellem Danmark og Staterne, findes i Love og Anordninger for 1857. Men jeg vil dog gøre et Par Bemærkninger, forinden jeg retter en Forespørgsel til den højtærede Marineminister, under hvem dette Spørgsmaal jo sorterer. I 1857 afløstes Øresundstolden jo paa den Maade, at Danmark fik Erstatning i Penge. I Følge Marcus Rubins Opførelse var denne Erstatning fastsat til 67 Mill. Kr., men naar man trækker de forskellige Modkrav og Danmarks egen Andel i Erstatningerne fra, bliver det 63,3 Mill. Kr. En Del af disse Summer er aldrig bleven indbetalt, idet flere Lande ikke have været at formaa til at betale det Beløb, de skulde. Til Gengæld

for denne Erstatning gav vi Afkald paa Øresundstolden, der bestod i en Afgift paa Skibene og Skibenes Last, Fyrpengene og forskellig Transittold, der ifølge Marcus Rubin udgjorde 2,800,000 Rigsdaler, altsaa 5,600,000 Kr. det sidste Aar, Øresundstolden virkede. Ærede Medlemmer ville se, at det var en meget ringe Erstatning, vi fik, ikke en Gang Indtægten 12 Gange. Det var altsaa i Virkeligheden kun en halv Afløsning, vi fik den Gang, og til Gengæld blev det paalagt os i Hovedtraktaten med en hel Række Magter, at vi skulde holde Farvandene i Kattegat, Sundet og Bælterne belyste for den danske Stats Regning. Jeg skal ikke fremdrage lange Citater af denne Traktat; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i Traktatens første Bestemmelse hedder det, at vi, uden at kræve Told-, Last- og Fyrpenge, skulde lade Skibene passere gennem Sundet fra Nordsøen til Østersøen eller omvendt, og at der ikke maa afkræves dem nogen Afgift, fordi man holder Sundet, Bælterne og Kattegat oplyste. Det er en Bestemmelse, der ikke kan være noget at indvende imod. Den samme Bestemmelse gælder andre Farvande. Ingen Skibe betale saaledes Afgift for at gaa gennem Kanalen mellem England og Frankrig; den holde vedkommende Stater belyst. Derimod er der i den anden Bestemmelse indføjet, at vi heller ikke maa afkræve nogen Fyrafgift af Skibene i de danske Havne. Denne Bestemmelse er jo tilsyneladende klar nok; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i den Traktat, der noget senere blev afsluttet med Amerika om det samme Spørgsmaal, og om hvilken en anden dansk Mand førte Forhandlingerne, findes denne Bestemmelse ikke. Det kunde aldrig falde mig ind at indlade mig paa en juridisk Fortolkning af disse Traktater; det vil jeg overlade til andre og mere kompetente Medlemmer af dette Ting. Men det forekommer mig, at saaledes som Forholdene have udviklet sig, ere Forudsætningerne for denne Traktats Indgaaelse fuldstændig forandrede eller forsvundne. Da man afsluttede denne Traktat, vare Danmarks Udgifter til Fyrvæsen kun 115,000 Kr. — og den Gang hørte jo de tre Hertugdømmer til Danmark. Nu ere de voksede til $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Da man afløste Øresundstolden, var Fyrafgiften kun en meget ringe Del af den samlede Øresundstold. I et stort Værk af Nina Bang hedder det blandt andet: „I 1562 begynder en ny, betydningsfuld Tilføjelse til Regnskaberne. Der indførtes nemlig i dette Aar en i finansiell Henseende ganske ubetydelig Afgift, Fyrpenge, en Afgift, som